

1. Прочетете текста и изпълнете задачите:

Историята и историците. Историята – науката за човешкото минало – в много отношения прилича на реставраторското изкуство. Историците събират материални и писмени свидетелства (**исторически извори**), като се опитват чрез тях да възстановят съдбите на народите, държавите и на отделните хора. Древногръцкият автор Херодот през V в. пр. Хр. за пръв път въвел термина „история“. Той озаглавил съчинението си за миналото на своя и другите народи „Истории“. Причината Херодот да говори за историята в множествено число, се корени в самата природа на разказите за миналото. Те са много, разнообразни, често звучат невероятно и дори взаимно се изключват. Още по-противоречиви и неясни могат да бъдат материалните извори. Всяко ново откритие на писмен или материален извор е в състояние сериозно да промени досегашните ни исторически познания.

Верни или грешни са твърденията?

	ВЯРНО	НЕВЯРНО
Историята ни помага да разберем света, в който живеем.	☐	☐
Поуките от историята помагат да не повтаряме грешките отново.	☐	☐
Много от нещата, които днес използваме, са създадени преди хиляди години.	☐	☐
Археологията изследва писмените исторически източници.	☐	☐
Митовете разказват за живота и делата на историческите личности.	☐	☐

Свържете изображенията със съответния вид исторически източници.

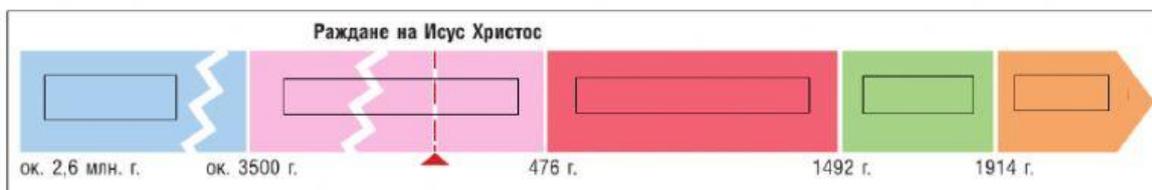

писмени

материални

2. Прочетете текста и попълнете наименованията на епохите върху линията на времето:

Исторически епохи. За да могат по-добре да изучават миналото, учените са го разделили на периоди или епохи. Най-древното минало на човечеството е прието да се нарича **Праистория**. С развитието на културата и обществото – т. е. с появата на **цивилизацията** – идва епохата на Старата история. На свой ред като **Античност**, което буквално означава *древност*, се определя старата гръцка и римска история. Праисторията и Старата история са общи етапи в човешкото развитие. Античността е елемент от миналото на нашите балкански предци, на Елада и Рим.

3. Прочетете текста и разгледайте внимателно графиката.

Човекът и природата. Археолозите разделят живота на древните хора на периоди според основния материал, от който те изработвали предметите – камък, мед, бронз, желязо.

Отначало каменните предмети били съвсем неугледни. Още в зората на историята обаче въображението на човека и неговият стремеж да разбере и покори природата, се проявили в изкуството. Скалните рисунки, украсените съдове и скулптурните фигурки са свидетелства, че хората немалко завинаги да обитават пещерите, да се обличат в кожи и да използват в борбата си за оцеляване само клони, рога и камъни.

Към края на каменната епоха се появили първите жилища. След като дълго са ловували и събирали диворастващи растения, за да се прехранват, хората започнали да обработват земята и трайно се заселили в избрания от тях район. С времето открили как да използват огъня, за да извлекат метали от рудите. Медта, а по-късно и бронзът, от които хората започнали да правят своите инструменти, съдове и оръжия, коренно променили хода на човешкото развитие. В българските земи следи на човешката културна дейност има от 1 200 000 – 1 400 000 години (в пещерата Козарника). Тук човешката култура се е развивала без прекъсване от най-дълбока древност до наши дни.

Отговорете на въпросите:

През коя епоха хората са усвоили огъня?

През коя епоха се е появило земеделието?

Къде са открити първите следи от човешко присъствие на територията на България?